

שבילי יער

יעל עצמוני

שבילי יער

יעל עצמוני

Video art: 8 min, 5 min

Yael Atzmony

Photographer: Itamar Mendes-Flohr

Assistant Photographer: Jonathan Ofek

Editing and Sound design: Tal Rosner

Curator: Ronit Zor

Text: Eran Ehrlich

Translation: Barbara Doron

Graphic Design: Studio Gimel 2

September - November 2011

עבודת וידיאו: 8 ד' 5 ד'

יעל עצמוני

צילום: איתמר מנדס-פלור

עוזר צלם: יונתן אופק

עריכה וסאונד: טל רוזנר

אוצרת: רונית צור

טקסט מלווה: ערן ארליך

תרגום לאנגלית: ברברה דורון

עיצוב: סטודיו ג2

ספטמבר - נובמבר, 2011

מטביעה חותם

רמלה ותל אביב, מי תהום ויער היידיגרי, ווידאו וקרמיקה, ארכיאולוגיה מקומית ועבר עכשווי, ידיעה ותעלומה, זיכרונות משפחתיים – כל אלה חוברים למערבולת חושים בה נסחפת יעל עצמוני, נסחפת ועושה סדרים. בעבודה אינטנסיבית ואינטואיטיבית מפרקת ובונה יצירה חדשה עמוסת מטענים. המילים המרכיבות את שפת היצירה הקרמית שלה הן צבע, תנופה, ראקו, אבניים, חיבורים. בכל תערוכה היא מרכיבה משפטים חדשים בעלי משמעות מרובדת מאותו אוסף מילים מתעשר כמו ברושים, סירות, עפיפונים, רישומים ארכיאולוגיים, טקסטים, מיכלים. המילים, כך נדמה, ניתכות מלמעלה, מטביעות חותמן, כמו עקבות בתוך שבילי חיים.

התערוכה שבילי יער של יעל עצמוני תוצג בו זמנית בבריכת הקשתות ברמלה ובבית בנימיני. עצמוני יצרה גופים קרמיים בעלי צורות חושניות מופשטות, מעין וקטורים מסולסלים אוצרי תנועה של זיכרון אישי ואוניברסאלי. הגופים הושקעו בבריכת הקשתות ברמלה, בריכה תת קרקעית שנבנתה ב-789 לספירה, בתקופת בית אבאס. הבריכה, המשתרעת על פני שטח של 400 מ"ר ותקרתה נתמכת בשלושה טורי עמודים מחוברים ע"י קשתות גותיות, שימשה לאגירת מי גשמים ומי תהום. מיקומה בתוך המרחב העירוני, והמשוטט התמים לא יכול לשער כי בסמוך לרחוב, אם יחצה חצר המסגירה משהו מהארכיטקטורה הפנימית של המקום, תתגלה לו בריכה מסתורית. בסוף גרם המדרגות התלול מציף אותו ריח טחב חזק המתווסף לחוויית החלל החשוך והקסום. סירה לוקחת ומוליכה אותו בין עמודים עבותים כאשר האור החודר מפתחים רבועים בתקרה, מנקד את פני המים מתוכם נשקפות עבודות הקרמיקה של יעל עצמוני.

עבודת ווידאו שעצמוני צילמה במקום תוקרן בחלל המעבדה. המרחבים השונים – הבריכה והגלריה יהיו קשורים, כאשר לכל אחד ישנה הנוכחות והאוטונומיה שלו, אלו עולמות מהדהדים מעלה ומטה. מרחב אחד שמקיים את האחר. העבודות תהיינה פזורות במי הבריכה בכל תקופת התערוכה, וכדי לחוות את המכלול על הצופה לבקר בשני האתרים.

מדיום הקרמיקה ומדיום הצילום חוברים ביצירתה של יעל עצמוני מזה זמן: בתערוכה *Mental Soup* (2000), שהציגה במוזיאון אשדות יעקב ובסידני, הערימה ערימה של צלחות מרק עליהן הדפיסה צילומים של ארוחה משפחתית וסצנות מחיי יומיום,

בסדרת עבודות הקולאג' שלה (2007) היא מחברת צילומים של אובייקטים קרמיים עם כיתוב וצילומי אווירה, בתערוכה *גלויות* העמידה מיצב של מיכלי קרמיקה שיצרה ועליהם הקרינה רצף של שקופיות שצילמה באתרים שונים, כמו במחנות השמדה בפולין ובעיר ילדונה – רמלה.

השבילים שהיא בוחרת לפסוע בהם מהווים עבודה אמצעי – לעתים לצורך הצעירה בלבד, השהות בדרך, ולעתים כדי להגיע למקום שאינה יודעת אותו מראש. בין העבודות המושקעות בברכה שתי קופסאות שחורות, מתעדות תהליכים פנימיים שאינם מפוענחים, סודות של התפתחות יצירה.

חופש החובר לפרפקציוניזם, מקוריות הנשענת על מסורת ועל ניסיונות מעמיקים, המאפיינים את עבודותיה של *מוד פרידלנד* (ומוצגות בחלל הגלריה שבבית בנימיני), את כל אלה מצאתי גם ביצירתה של יעל עצמוני. מכאן הזמנתה להציג בחלל *המעבדה* בבית בנימיני תערוכת לוויין – מחווה ל*מוד פרידלנד*. חלל זה נועד בין היתר לאפשר ליוצרים, שעשייתם נושקת למדיום הקרמיקה, להתנסות במקומות המעורפלים והלא מוגדרים אותם היו רוצים לבדוק. תהליכי העבודה על התערוכה שבילי יער אכן מורכבים מחיבורי מדיומים המוכרים יותר או פחות לעצמוני, אך דחף האמירה, הטיפול מתוך עמדה של אמנית בשלה במארג זיכרונות ובפרשנויות פילוסופיות – כל אלה נמצאים פה, כדבריה: "נולדתי וגדלתי ברמלה, חלומותיי נרקמו בין קולות מואזין לשיעורי פסנתר, וביקוריי עם אבי בברכה חידדו את חושיי. הקרמיקה נוכחת וטעונה בקודים ארכיאולוגיים ומקומיים. היא בעלת דיוק צורני של תנופה, ופרץ של תנועה, היוצרים חוויה הטוענת גוף של חומר בתחושות. מעניין אותי להנכיח שני מרחבים, שתי סביבות חיים – המנטאלית הטעונה והפיסולית החומרית, להטעין שפה בשפה מעין התכה של מציאות בתוך מציאות."

יעל עצמוני קדרית ופסלת, בוגרת החוג לתולדות האמנות באוניברסיטת חיפה (סטודנטית של חנה חר"ג צונץ – מאמהות הקרמיקה הישראלית

ושל האמן מיכה אולמן) החלה להציג תערוכות משנת 1988. מהחשובות בהן – תערוכות יחיד בקוריאה, סין, סידני-אוסטרליה, בוסטון, האוניברסיטה הפתוחה ברעננה, גלריה שי אריה, כמו כן השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות בארץ ובעולם. מלמדת מ-1994 במחלקה לעיצוב קרמי וזכוכית באקדמיה בצלאל, מנחה סטודנטים בפרויקטי הגמר שלהם ומשמשת מעין מנטור עבורם ביציאתם מחממת הלימודים. היצירה האמנותית וההוראה שזורים זה בזה ומפרים את האמירה הייחודית שלה בתחום.

רונת צור

הטקסט הבא נכתב כדי ללוות את עבודת הווידאו של יעל עצמוני
המוציגת בבית בנימיני במקביל לעבודת המיצב אותה היא מציגה
בבריכת הקשתות ברמלה – עיר ילדותה
ע.א.

”נוף

הו עֲצִי צַפְצָפָה גְבוּהִים – יְלָדֵי הָאֲדָמָה הַזֹּאת!
הו אֲנִי אֲשֶׁר שְׁחָרִים – הַמְשַׁקְפִים אוֹתָם לְמִנּוֹת!
רְאִיתִי אוֹתָךְ, אָחוֹתִי, נֶצְבֶּת בַּזֶּהר הַזֶּה.”¹

הר-החובש ²

1. מקום

מהו מקום? בזרות הגדולה שלנו על פני האדמה, במה אנו מבקשים
להיאחז? כשסלימן בן אל-מלכ ³ תקע יתד בחולות נודדים ⁴, בין אם
התכוון לכך ובין אם לאו, הרי שלא רק ארמון בנה ומבנה לסגוד בו לאל,
אלא הוא הפך את החול למקום. האינסוף של הלא מוגדר סומן. האדמה
הפכה לעולם. ⁵

ניטווה רשת קורדינטות בין החולות (בהם בבוא העת הארון אל-רשיד
יחפור את בריכת הקשתות) למסגד הגדול בדמשק שעל קירותיו נותר
זיכרון מעומם של יער קדם ⁶ ושביליו ⁷. זהו המרידיאן הראשון.
השני הולך ונמתח מקשתות הברכה שמתחת, שעל קשתותיה אומרים
כי שימשו השראה לסגנון הגותי, ועד ל- ⁸ Am hof Kolin האם תהיה זו
עזות להניח כי משם מהתחנה הזו, יצאה ⁹ השירה לפגוש בפילוסוף שלא
חזר בו ¹⁰?

במרחב האופקי שעתה שורטט לא רק קוים נמתחו אלא גם מסילת-
ברזל שדפיקותיה מהדהדות בין שירת המקהלה בקתדרלה-שליד ¹¹
לזמרת האוקראינים ¹² שומרי-המחנה.

לא לו מאיתנו המאזינים, ניתן לשמוע ביערות האופל לא רק את הדיהן
הקצובים של דפיקות הרכבות ושירת השומרים אלא גם את גוויעת
הזעקות...

יערות אפלים של עצי צפצפה וליבנה הולכים ומכסים את מה שהיה
פעם מקום, מוחקים פלנטה ¹³, חוזרים לאדמה. קו 0 מתוח כמו מיתר
נמתח בין שם לכאן בין אז לעכשיו, מתחתיו החול. תחת החול בנה

הארון אל-רשיד ולא ידע, חלל-אגמי-אושר-שחורים בהם משתקפים, כך אומר לנו המשורר, עצי צפצפה גבוהים ילידי האדמה הזו. בין אלו לאלו מתוחה, אף היא כמעט להתפקע, הפעולה, זוהרת, מבשרת במעשה ידיה את אפשרות הגאולה, משקפת קונסטלציות של פלנטות נכחדות בחתיכות חומר קרועות במימי אגם שחורים. במרחב הזה של קורדינטות החוזרות ומצטלבות ניטווה מקום, האינסופי סופי הוא, השם הוא כאן האז עכשיו. בשירה אפשר להיאחז¹⁴ אחותי.

2. עכשיו

מהו זמן? בתנועת גלגל אינסופית המרחב הופך לזמן, הכלי הוא זמן לכוד בחומר. חיים הופכים לנצח, שלמות למוות¹⁵. מול כוח הגרביטציה של הנפש הדוחס אותנו לחורים שחורים, תנועת הצנטריפוגה של הגלגל משליכה מראות המשתקפים אלו באלו וגל האור השועט לעברנו במהירות הבלתי נתפסת של שלוש-מאות אלף קילומטרים לשנייה מחזיר אותנו לאדמה¹⁶.

העלייה ממעמקי הבריכה מביאה אותנו אל פסגת הר-החופש, כשאנו עומדים על כתפיו אנחנו יכולים להשקיף אחורה ולראות את מפרשיו של סינבד¹⁷ ההולכים וקטנים. בדרך חזרה הביתה אוחזים בזרים של פרחי ארניקה ואויפרזיות¹⁸ אנו מודים למזל שהנחה אותנו אל ההר הנכון.

ע.א.

1. פול צלאן. סורג-שפה [כל
התרגומים של שמעון זנדבנק למעט
התרגום של "הר-המוות" תרגום של]

2. Freiberg (Dov).
3. מייסד העיר רמלה.
4. רמל, בערבית חול.
5. "לזאת קראנו בשם האדמה. בעלותה
ובבואה היא הנותנת מחסה. האדמה
היא זה שאינו נדחק לכלום, שאינו יודע
עמל ויגע. על האדמה ובתוכה מייסד
האדם בן קורות-ימיו את ישיבתו
בעולם. מתוך שהמעשה מציג עולם
מעמיד הוא אדמה. את ההעמדה
צריך לקבל כאן בכל חומרת-משמעו
של דיבור זה. המעשה מזיז וסומך
את האדמה עצמה לתוך הפתוח של
העולם. המעשה מניח את האדמה
שתהא אדמה." מרטין היידגר "מקורו
של מעשה האמנות".

6. על קירות המסגד הגדול מופעים
ציורי קיר ראליסטים, אחרונים מסוגם,
של עצים, עקבות ההשפעה היוונית
על האמנות האיסלמית הקדומה.
"מקדש יווני אינו נעשה בצלם-
דמותו של כלום...מעשה-המקדש
רק מרכיב ואוסף סביבו כאחת אותה
אחדות-המשעולים" מרטין היידגר "
מקורו של מעשה האמנות".

7. שבילי יער מתייחס לספרו של
מרטין היידגר "Holzwege" שבו
מופיע חיבורו "מקורו של מעשה
האמנות".

8. הקתדרלה של קלן ידועה כאחת
מפסגות האמנות הגותית שירו של
פול צלאן מרמז אליה.

קלן *Am Hof*
זמן-לב, הנחלקים
מסמנים
שעת-הצות.
יש מה שדבר בשקט, יש מה ששקט,
יש מה שהלך לדרך.
המנדה והאבוד
היו בבית.
הו קתדרלות.
הו קתדרלות לא-נראות,
הו פלגי-מים לא-נשמעים,
הו שעונים עמק בתוכנו.
9. ישנה כאן התייחסות לפגישה
הידועה בין פול צלאן למרטין
היידגר שבעקבותיה נכתב השיר
Todnauberg (הר-המוות).
10. מרטין היידגר סירב לחזור בו
מתמיכתו בנאציזם.
11. Am hof
12. דב פרייברג, שריד מסוביבור.

13. ק.צטניק
14. ויסלבה שימבורסקה
15. פול צלאן. "הכדים"
ליד שלחנות הזמן הארזים
יושבים למשתה כזי אלהים.
הם שותים לךנה את עיני הרואים
ועיני העוברים,
את לבות הצללים המושלים,
את לחיי הערב הנבובות.
הם הסובאים היותר אדירים:
מגשים לפיהם את הריק ואת המלא
ואינם שוצפים על שפתם כמוך או
כמוני.
16. Planet Earth
17. עלילות סינוד המלח, חלק
מסיפורי אלף לילה ולילה שנערכו
בזמנו של הארון אל-רשיד.
18. מתוך שירו של פול צלאן
"Todtnauberg" שנכתב לאחר נסיעתו
של המשורר לפגישה עם היידגר
במקום נופשו-Todtnauberg שביער
השחור שבבאווריה.
הר-המוות
אניקות ואופרזיות, ה
לגימה ממזרקת
עם קביה מוככת מעליה,
בבקתה
שם מי נחתם בספר
לפני שמי?
בתובה בזה הספר
שירת תקנה, היום,
מלת
הוגה
תבוא אל לב,
שלכת יער, לא מהדקת,
סחלבים וסחלבים, בודדים,
לאחר-מכן, בנטיעה
הספוס,
מבחו,
האיש, אשר אותנו משיע,
גם הוא שומע,
פוסעים על דרכים כבשות
למחצה
בבצות,
לחות,
רבה.

-
1. Paul Celan Weaver of words.
 2. Freiberg (Dov)
 3. Established the city of Ramla.
 4. Raml is sand in Arabic.

5. "... To this we have called earth. In its rise and approach it gives shelter. The earth is what does not force its way into anything, which does not know labor and effort. On earth and within it, during the events of his life, man establishes his existence in the world. As the deed presents a world, it positions earth... Martin Heidegger "The Origin of the Work of Art".

6. On the walls of the Great Mosque, realistic wall paintings appear, the last of their kind, of trees. These are traces of Greek influence on early Islamic art. "... A Greek temple portrays nothing... It is the temple-work that first fits together and at the same time gathers around itself the unity of those paths..." Martin Heidegger, "The Origin of the Work of Art".

7. Forest paths refer to Martin Heidegger's book *Holzwege* (Off the Beaten Track) in which the essay "The Origin of the Work of Art" appears.

8. The cathedral in Cologne is known as one of the peaks of Gothic art. Paul Celan's poem hints at it.

COLOGNE, AT THE STATION

*Heart time, those
We dreamt stand up for
The midnight cipher.*

*Something spoke into stillness,
something as silent,
Something went its way.
Banished and vanished
Were at home*

You cathedrals

*You unseen cathedrals,
You rivers unheard,
You clocks deep in us.*

9. The reference here is to the well-known meeting between Paul Celan and Martin Heidegger after which the poem was written.

10. Martin Heidegger refused to express regret for his support of Nazism.

11. *Am Hof*

12. Dov Freiberg,
To Survive Sobibor

13. The writer, Ka-Tzetnik
(Yehiel De-Nur).

14. Wisława Szymborska.

15. Paul Celan **The Jugs**

*At the long tables of time the
jugs of God carouse.*

*They empty the eyes of the
sighted and the eyes of the
blind,*

*The hearts of the reigning
shadows, the sunken cheek of
the evening.*

*They are the ultimate tipplers:
They hoist the empty as well
as the full to their mouths
And never brim over as would
you or I.*

16. Planet Earth.

17. The Tales of Sinbad the Sailor, a section of the Arabian Nights which were edited during the time of Harun al-Rashid.

18. From Paul Celan's poem **Todtnauberg**, which was written after the poet's journey to meet with Heidegger at his vacation home- Todtnauberg, in the Black Forest in Bavaria

*Arnica and eufrasias, the
draft from the well with the
star-die on top,*

*in the
hutte,
written in the book
- whose name did it record
before mine - ?*

*in this book
the line about
a hope, today,
for a thinker's
word
to come
in the heart,*

*forest sward, unleveled,
orchis and orchis, singly,
crudeness, later, while driving,
clearly,*

*he who drives us, the man,
he who also hears it,*

*the half-
trodden log-
trails on the highmoor,*

*humidity,
much.*

The following text was written to accompany the video and installation - Forest Paths. E.E

Landscape

Tall poplars – human beings of this earth!
Black lakes of happiness – you mirror them to death!

I saw you, sister, stand in that effulgence¹.

Mountain Of Freedom²

1. Place

What is place? In our great alienation on earth, what do we crave to hold on to? When Suleiman ibn Abed al-Malik³ settled in the drifting sands⁴, whether it was his intention or not, he did not just build a palace and a mosque, but he turned the sand into “place”. The infinite of the undefined was marked. Land became a world⁵.

A web of coordinates was spun among the sand (in which Harun al-Rashid would dig the Pool of the Arches) to the great mosque in Damascus, on whose walls remain the faint memory of an ancient forest⁶ and its paths⁷. This is the first meridian.

The second extends from the pool below, whose arches, it is said, became the inspiration for the Gothic style, for the *Am hof Koln*⁸. Would it be impertinent to assume that from there, from that station⁹, the poetry departed to meet the philosopher who did not feel regret¹⁰. In the horizontal space which was now drawn, not only lines were stretched but also railroad tracks whose rapping sounds echoed between the choir of the nearby cathedral¹¹ and the songs of the Ukrainian camp guards¹².

To those of us who listen, in the dark forests, not only the rhythmic echoes of the rapping train tracks and the singing of the camp guards can be heard, but also the dying cries...

Dusky forests of poplars and birch are covering what once was a place, erasing a planet¹³, returning to earth. The 0 line is stretched like a taut string between there and here, between then and now. Under it the sand, under the sand Harun al-Rashid constructed and did not know space-lakes of-happiness-black-in them reflected. This is what the poet tells us, high poplars, natives of this earth.

Among these are stretched, almost to the breaking point, the act, shining. Her handiwork heralding the potential for redemption, reflecting constellations of concealed planets in bits of torn clay, in the waters of the black lake.

In that space of repeating and intersecting coordinates, a place is spun. The infinite is finite.

The name is here, the then, now.

You can now hold onto the poem¹⁴

My sister.

2. Now

What is time? In the movement of an infinite wheel, space turns into time. The vessel is time trapped in clay. Life turns into eternity. Completeness to death¹⁵. Opposite the force of gravitation of the soul compressing us into black holes, the centrifugal movement of a wheel casts mirrors reflecting in one another and a wave of light which hastens towards us with inconceivable speed of three hundred thousand kilometers to the second returns us to the earth¹⁶.

The ascent from the depths of the pool brings us to the peak of the Mountain of Freedom. When we stand on its shoulders, we can look back and see the sails of Sinbad¹⁷ growing smaller. On the way home, holding arnica and eufrasia flowers¹⁸, thank fate which has guided us to the right mountain.

E.E

water in which the ceramic works are placed.

The video filmed by Yael on the site will be shown in the gallery *The Lab*, linking the two sites. The pool and the gallery each has its own presence and autonomy, echoing above and below, as one space sustains the other. The works will remain in the pool for the period of the exhibition, and in order to experience it in its entirety, the viewer should visit both locations.

Ceramics and photography have appeared in the work of Yael Atzmony several times: In *Mental Soup* (2000), at the Museum of Ashdot Yaakov she exhibited a pile of soup bowls with printed photographs of a family meal and scenes from daily life. In a series of works entitled *Collage* (2007), she linked photographs of ceramic objects with captions and atmospheric photographs from distant places, and in the exhibition *Postcards* she positioned an installation of ceramic containers which she made, and screened a series of slides she had taken at different locations, ranging from the death camps in Poland to the city of her childhood, Ramla.

The paths she has chosen to follow are a means for her – sometimes solely for the sake of the meander itself, “the way”, and sometimes in order to reach a place even if it is unknown. Among the works submerged in the pool are two black boxes, documenting inner processes which remain undeciphered, secrets of the creative development of her work.

Freedom and perfectionism, originality resting on tradition and on in-depth experimentation, all of which characterize the works of Maud Friedland (exhibited in the Gallery of the Benyamini Center), I have also found in the works of Yael Atzmony. With this in mind, she has been invited to present a satellite-tribute exhibition to that of Maud. The purpose of *The Lab* is to enable artists whose work is linked to the medium of ceramics, to experiment and investigate unfamiliar territory and so extend the field of ceramics. The work done for the exhibition *Forest Paths* connect mediums which are more or less familiar to Atzmony. The urge to create and a mature artist dealing with the web of memories of a child who grew up

in Ramla in the shadow of the grand European culture stained with pain are manifested in this show. “I was born and grew up in Ramla. My dreams were patterned between the voices of the muezzin and my piano lessons, and visits with my father to the pool which all sharpened my senses. Ceramics for me is the present and historical, both laden with archaeological codes. It requires precision of form through momentum, and an outburst of movement, creating an experience of a clay body imbibed with feeling. I am interested in functioning in two areas – the mentally loaded state and the sculptural material environment, to embed a language within language, a fusion of a reality within reality.”

Yael Atzmony is a potter and a sculptor. She received her BA in Art History from Haifa University (a student of Hanna Charag-Zuntz, a pioneer of Israeli ceramics and Micha Ullman).

She has exhibited her work since 1988, the most important being solo exhibitions in Korea, China, Australia and the Open University in Ra'anana. She has also participated in many group exhibitions in Israel and abroad.

She has been teaching in the Department of Ceramic & Glass Design of the Bezalel Academy of Art since 1994, supervising students in their final projects, and is a spiritual mentor as they leave the warm and enveloping atmosphere of their studies. Artistic creation and teaching are intertwined and inspire her unique expression in the field of ceramics.

Ronit Zor

Sinking Marks

Ramla and Tel Aviv, ground water and a Heidegger forest, video and ceramics, local archaeology and the recent past, knowledge and mystery, family memories – all of these come together in a whirlwind of emotion which engulfs Yael Atzmony; sweeping through her and leading her to make order. With intensive and integrative effort, she disassembles and constructs a new creation laden with emotional content.

The words which comprise Yael's ceramic language are color, momentum, raku, potter's wheel, and connections. In each exhibition, she composes new sentences with multi-layered meanings from the same enriched collection of symbols such as cypresses, boats, kites, archaeological inscriptions, texts, and containers. The words, it seems, flow from above, stamping their imprint, like tracks on the paths of life.

The exhibition Forest Paths will be presented simultaneously at the Pool of the Arches in Ramla and at the Benyamini Center. Atzmony has created abstract, sensual ceramic objects, like curled vectors, hoarding personal and universal memories. The objects have been submerged in the Pool of the Arches in Ramla, an underground pool constructed in 789 A.D. during the Abbasid Period. The pool extends over an area of 400 square meters and its ceiling is supported by three rows of columns linked by Gothic arches. It was used for rainwater and ground water storage. It is located within the city and the unwary wanderer would not imagine that, adjacent to the street, across the courtyard which exposes something of the inner architecture of the site, a mysterious pool will be revealed. At the end of a flight of steep stairs the strong smell of dampness is overwhelming, adding to the experience of the dark and magical space. A boat carries one among the thick columns while the light which penetrates from the square openings in the ceiling, punctuates the surface of the

Forest Paths

Yael Atzmony

בית בנימיני המרכז לקרמיקה עכשווית
Contemporary Ceramics Center
المركز السيراميكي المعاصر

